

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413010192
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6413010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného D.. J. J., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2016, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 09.05.2016 sp.zn. 3T/44/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 09.05.2016 sp.zn. 3T/44/2013 bol obžalovaný D.. J. J. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp.zn. 2 Pv 88/13-6 zo dňa 26.03.2013 pre skutok kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 14.12.2012 v čase okolo 18:00 hodine po tom, čo v rokovacej miestnosti Obecného úradu Štiavnické Bane, okres Banská Štiavnica, ako poslanec obecného zastupiteľstva na jeho zasadnutí slovne útočil na niektorých prítomných a po skončení zasadnutia obecného zastupiteľstva pri vychádzaní z rokovacej miestnosti, počas rozhovoru so starostom obce Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. B. 2, s ktorým si vysvetľoval prerokované body zasadnutia, začal mu svojvoľne tykať, rukou ho odtlačil cez dvere východu zo zasadacej miestnosti na chodbu, kde ho udrel päšťou pravej ruky do oblasti tváre, pričom mu spôsobil pohmoždenie hlavy v oblasti tváre vľavo a poranenie sliznice úst vľavo s dobou práceneschopnosti do 7 dní a potom z miesta činu odišiel,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. B. 2, s jeho nárokom na náhradu škody, odkázal na občianske súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje.

Zdôraznil, že na obžalovaného D.. J. J. bola podaná obžaloba pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, pričom súd v dôvodoch okrem iného uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe, lebo skutkové okolnosti, uvádzané v obžalobe neboli v konaní pred súdom riadne preukázané, teda, že nebolo nad rámec akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný mal použiť proti poškodenému násilie pre

výkon právomoci verejného činiteľa. Zdôraznil, že v dôvodoch rozsudku súd sa zaoberal len tým, z akého dôvodu považuje výpoveď svedka U. V., ktorý jediný potvrdil napadnutie poškodeného obžalovaným za nevieryhodnú, pričom túto nevieryhodnosť zdôvodnil tým, že svedok na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný poškodeného udrel do tváre otvorenou pravou rukou, t.j. dal mu za ucho, ale v prípravnom konaní hovoril o údere päšťou. Taktiež poukázal na výpoveď svedka F. B., ktorý v rovnakom čase, ako svedok V. vychádzal zo zasadacej miestnosti a nevidel, ako obžalovaný udrel poškodeného, počul len výkrik tohto poškodeného a videl, ako si drží líce. Podľa tvrdenia súdu, keďže svedok F. B. vychádzal zo zasadacej miestnosti prvý, musel vidieť útok na obžalovaného. Okrem toho samosudca spochybnil výpoveď svedka V. aj s ohľadom na výpoveď E. X., ktorý na hlavnom pojednávaní tvrdil, že uvedený svedok mu na druhý deň mal povedať, že nevidel, ako obžalovaný udrel poškodeného.

Vyhodnotenie svedeckej výpovede svedka V. podľa názoru prokuratúry však bolo vykonané nesprávne a v rozpore so zadováženými dôkazmi. Podľa názoru obžaloby, tento svedok jednoznačne, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že k útoku obžalovaného na poškodeného došlo. Je jednoznačne výpoveďou tohto svedka aj samotného poškodeného preukázané, že obžalovaný udrel poškodeného do tváre v súvislosti s výkonom funkcie starostu obce a pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného prečinu nie je rozhodujúce, či úder bol spôsobený päšťou alebo dlaňou, ale rozhodujúci je len akýkoľvek fyzický útok na poškodeného, ktorý požíva ochranu verejného činiteľa. Zdôraznil, že z výpovede tohto svedka, ako aj poškodeného a aj z lekárskej správy je jednoznačne preukázané, že k fyzickému útoku a úderu poškodeného práve konaním obžalovaného došlo, a preto nie je dôvodné oslobodenie obžalovaného z dôvodov § 285 písm. a) Tr. por., teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný.

Okrem toho poukázal aj na tú skutočnosť, že to, že svedok V. vypovedal odlišne, či úder bol spôsobený päšťou alebo dlaňou nič nemení na dôkaznej situácii, ani na tom, že došlo k fyzickému útoku obžalovaného na poškodeného v súvislosti s výkonom jeho funkcie starostu obce a teda aj k naplneniu znakov uvedeného prečinu. Tvrdenie súdu, že ďalší svedok F. B., ktorý vychádzal zo zasadacej miestnosti ako prvý a podľa názoru sudcu by musel vidieť útok obžalovaného, je len hypotetické a nemá oporu v zadovážených dôkazoch. Tento svedok sám totiž pri rekonštrukcii uviedol, že pri vychádzaní zo zasadacej miestnosti stál tak, že vo výhľade na obžalovaného a poškodeného mu bránil roh steny a zárubňa po jeho pravej strane.

Obžaloba spochybňuje aj výpoveď svedka E. X., o ktorú sa súd oprel pri preukazovaní nevieryhodnosti svedeckej výpovede svedka V., pretože išlo o svedka, ktorý nebol vypočutý v prípravnom konaní, ale bol vypočutý len na návrh obžalovaného až na hlavnom pojednávaní, pričom výpoveď tohto svedka súd nekonfrontoval so svedkom U. V. a tento ani nemal možnosť sa vyjadriť k tomu, či tvrdenie E. X. je pravdivé alebo nie.

Zdôraznil, že hodnotenie svedeckej výpovede P. B. nie je v súlade s vykonanými dôkazmi, pretože výpoveď uvedenej svedkyne bola vyhodnotená nesprávne a účelovo v prospech obžalovaného. Svedkyňa uviedla, že nebola po skončení obecného zastupiteľstva v zasadacej miestnosti, odišla na toaletu, potom bola v kancelárii a až následne išla na chodbu, pričom pri rekonštrukcii uviedla, že nič nevidela, lebo v tom čase bola na toalete. Keď bola v kancelárii a počula buchnutie dverí, krik, hlasnú vravu a vyšla na chodbu, starosta tam už bol sám a videla, že má začervenané líce. Z uvedeného je teda zrejmé, že nie je možné spájať túto svedeckú výpoveď s výpoveďami svedkov V. a B., keďže je nepochybné, že svedkyňa prišla na chodbu až po incidente.

Dodal, že súd pochybil, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, že žiadny z vypočutých svedkov nepotvrdil, že poškodený mal na tvári viditeľné zranenie, resp. začervenanie, lebo práve svedkyňa B. potvrdila, že na starostovi toto začervenanie líca videla. S ostatnými svedeckými výpoveďami, ktoré nepriamo potvrdzujú, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný, sa súd v dôvodoch rozsudku vôbec nezaoberal. Bez dôvodne neprihliadal a nevyhodnotil výpoveď poškodeného, ktorý tak, ako v prípravnom konaní, i na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že obžalovaný ho udrel a spôsobil mu zranenia popísané v lekárskejších správach. Súd bez dôvodne spochybnil aj tieto objektívne dôkazy, ktoré taktiež potvrdzujú, že skutok sa stal. Zranenia poškodeného sú v oboch lekárskejších správach popísané zhodne, pričom najmä prvotné ošetrenie zo dňa 14.12.2012, ktoré preukazuje pohmoždenie líca a drobné zakrvácanie bukálnej sliznice vľavo, tieto skutočnosti potvrdzujú.

Keďže pri vyhodnotení vykonaného dokazovania súd nepostupoval v súlade s § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. a neobjasnil s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, jednostranne vyhodnotil len dôkazy, svedčiace v prospech obžalovaného, zadovážené dôkazy nevyhodnotil objektívne v rozpore so skutočnosťou a nezaoberal sa dôkazmi, svedčiacimi v neprospech obžalovaného a ani ich v rozsudku nevyhodnotil, navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku trpí podstatnou chybou, ktorú nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu rozhodol o odvolaní okresného prokurátora na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. Zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na neúplnom skutkovom zistení, vyplývajúcom z nedostatočne vykonaného dokazovania. Vo veci bude potrebné dôkazy opakovať, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých vykonanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie,
- ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Odvolací súd, riadiac sa týmito ustanoveniami, dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je plne dôvodné a ním uvádzané argumenty možno v plnej miere akceptovať a keďže odôvodnenie odvolania je podrobné a presvedčivé, odvolací súd v podrobnostiach naň odkazuje.

Len pre doplnenie odvolací súd uvádza nasledovné:

V danej trestnej veci existujú dve skupiny dôkazov. Na jednej strane je to tvrdenie obžalovaného v tom zmysle, že on sa žiadnej trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu, nedopustil, pričom pripustil len to, že poškodeného v inkriminovanom čase len rukou mierne odsotil, aby sa mohol dostať zo zasadacej miestnosti. Jeho verziu mal určitým spôsobom potvrdiť svedok D. H. O., ktorý uviedol, že videl, ako obžalovaný odstrčil poškodeného svojou rukou na stranu a vyšiel na chodbu. Okrem toho z výpovede svedka E. X. možno zistiť, že tomuto svedkovi svedok V. v pohostinstve mal uviesť, že obžalovaný po skončení obecného zastupiteľstva žiaden útok zo strany obžalovaného voči poškodenému nevidel.

Na druhej strane okresný prokurátor v dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s tvrdením poškodeného, ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že zo strany obžalovaného bol napadnutý, o čom doložil aj lekárske potvrdenia. To, že zo strany obžalovaného malo ísť o útok voči poškodenému, potvrdil svedok U. V., ktorý síce presne nevedel konkretizovať, či išlo o úder otvorenou pravou rukou alebo zovretou v päšť, avšak zotrval na tom, a to aj na hlavnom pojednávaní, že videl, ako k úderu do tváre poškodeného došlo. Nepriamo toto tvrdenie je podporené aj svedeckou výpoveďou svedka F. B., ktorý v inkriminovanom čase počul výkrik poškodeného a následne videl, ako sa poškodený drží za líce a aj výpoveďou svedka X. O., ktorý mal vidieť poškodeného, ako sa drží za ľavé líce s dovetkom, že ho udrel obžalovaný.

Súd odôvodnil rozhodnutie, ktorým obžalovaného spod obžaloby oslobodil predovšetkým tým, že svedok U. V. nevedel presne konkretizovať, či k úderu došlo otvorenou dlaňou alebo rukou zovretú v päšť, ďalej tvrdením svedka E. X., ktorému mal svedok V. v pohostinstve uviesť, že útok zo strany obžalovaného nevidel a v neposlednom rade, že na tvári poškodeného neboli viditeľné zranenia, čo mali potvrdiť aj svedkovia V., B., O., O. a svedkyňa B..

V prvom rade súd prvého stupňa pochybil, keď sa uspokojil s výpoveďou svedka E. X. z hlavného pojednávania bez toho, aby jeho výpoveď konfrontoval so svedkom U. V., ktorý po zákonom poučení tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že útok zo strany obžalovaného voči poškodenému videl. Pochybil aj v tom smere, keď adekvátnym spôsobom sa nevysporiadal jednak s výpoveďou poškodeného Q. Z., ktorý zotrval na tom, že od obžalovaného utŕžil úder päšťou do tváre do oblasti ľavého líca, ktorý následne na to ihneď odišiel, ďalej s výpoveďou svedka U. V. a v neposlednom rade aj listinnými dôkazmi - lekáorskými správami, z obsahu ktorých vyplynulo, že u poškodeného bolo zistené na bukálnej sliznici vľavo drobné zakrvácanie a následne bola stanovená diagnóza - pohmoždenie hlavy v oblasti tváre vľavo a poranenie sliznice úst vľavo, pričom táto lekárska správa od lekára F. B. X. je totožná s lekáorskou správou Oddelenia nemocnice s poliklinikou N.o. v Žiari nad Hronom, vyhotovenou lekáorkou F. M. K..

Prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten páchatel', ktorý použije násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa. Objektom trestného činu je záujem na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa a objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násilia zo strany páchatela v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre jeho výkon. Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily proti telu verejného činiteľa v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci. Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu zákon nevyžaduje, aby použitím násilia došlo k ublíženiu na zdraví. Násilím v zmysle tohto ustanovenia je okrem iného aj konanie proti telu napadnutého, pri ktorom je použitá fyzická sila, pričom sa nevyžaduje, aby týmto konaním v konečnom dôsledku došlo aj k ublíženiu na zdraví. Ochrana verejného činiteľa nie je spojená s osobou, ale s činnosťou, a preto na ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin páchatel' spáchal v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre tento výkon. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek, pričom z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie a špecifická pohnútká (cieľ), ktorou je úmysel pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Z vyššie uvedených hľadísk bude súd prvého stupňa musieť posúdiť konanie obžalovaného voči poškodenému.

Keďže odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Po vrátení veci odvolacím súdom prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie, odstráni nedostatky vyššie naznačené, vysporiadal sa s dôvodmi, ktoré uviedol okresný prokurátor v dôvodoch odvolania, vyhodnotí dôkazy v zmysle Trestného poriadku a následne vo veci rozhodne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.